तिलरत्नमयं दत्त्वा पर्व्वतं सर्व्वधान्यवत्। वासोभिर्व्वङ्गभिर्म्मुख्यैर्नानारागैः सुमध्यमे।
प्रतिगृह्य च तां पूजां दत्तां देव्या तपोधनाः। उपविष्टाः कथाश्चित्राः कुर्व्वत्यो भर्त्तृदैवते।
पुण्यकार्थं कथास्तासामासन् देवी शशंस याः। विधिञ्च पुण्यकस्याथ सतीनां भर्त्तृदैवते।
तासां मतेन साध्वीनां सर्व्वासां सोमनन्दिनी। पर्य्यपृच्छदुमां देवीं पुण्यकानां विधिम्वरं। ७७५
उमा तासां प्रियार्थन्तु पुण्यकान्यब्रवीत्तदा। समवं मम वैदर्भि सर्व्वभूतहिते रता।
ममैव चोमया दत्तः स तदा रत्नपर्व्वतः। प्रतिगृह्य मया चैव हृतो ब्राह्मणसाङ्कुभे।
उमा त्वरुन्धतीं साध्वीमामन्त्र्येदमभाषत। शृणु कल्याणि वक्ष्यामि सर्व्वाभिः सहिता शुभे।
पुण्यकानां विधिं कृत्स्नं यथावदनुपूर्व्वशः। यथा देवि मया दृष्टः पुरा ह्येष विधिः शुभे।
इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्व्वणि पारिजातहरणे पुण्यकविधौ षट्त्रिंशदधिकशततोऽध्यायः ॥ १३६ ॥
॥ उमोवाच ॥ सर्व्वज्ञाहं यदा भर्त्तुः प्रसादेन शुचिस्मिते। तदा पुरा मया दृष्टः पुण्यकानां विधिः शुभः। ७७५०
सनातनः पुण्यविधिरिति बुद्ध्याऽवगम्यतां। महादेवप्रसादेन मया दृष्टस्त्वरुन्धति।
पुण्यकानि च सर्व्वाणि चीर्णवत्यस्मि निन्दिते। अनुज्ञया भगवतो भर्त्तुः सर्व्वस्य धीमतः।
सतीत्वं धर्म्मचरणं यस्या नित्यमखण्डितं। पुण्यकानां विधिस्तस्याः पुराणे परिकीर्त्तितः।
दानोपवासपुण्यानि सुकृतान्यप्यरुन्धति। निष्फलान्यसतीनान्तु पुण्यकानि तथा शुभे।
या वञ्चयन्ति भर्त्तारं योनिदुष्टा ह्यसत्स्त्रियः। न तु तासां पुण्यफलमस्ति ता निरयङ्गमाः। ७७५५
साध्व्यो जगद्धारयन्ति सुशीलाः पतिदेवताः। अनन्या धर्म्मनित्याश्च सतां पन्थानमाश्रिताः।
अवाग्दुष्टाः शौचयुक्ता धृतिमत्यः शुभव्रताः। सततं साधुवादिन्यो धारयन्ति जगत् खलु।
व्याधितः पतितो वाऽपि दीनो वाऽपि कथञ्चन। न त्यक्तव्यः स्त्रिया भर्त्ता धर्म्म एष सनातनः।
अकार्य्यकारिणं वाऽपि पतितं वाऽपि निर्गुणं। स्त्री पतिन्तारयत्येव यथात्मानं शुभानने।
योनिदुष्टे स्त्रिया नास्ति प्रायश्चित्तं हतैव सा। वाग्दुष्टे विहितं सद्भिः प्रायश्चित्तं पुरातने। ७७६०
भर्त्तुश्छन्देन कर्त्तव्यं व्रतकं सर्व्वदा स्त्रिया। उपवासोऽपि वा धन्ये काङ्क्षन्त्या सुकृताङ्गतिं।
कल्पान्तरसहस्रेषु न स्त्री सा लभते गतिं। तिर्य्यग्योनिसहस्रेषु पच्यते योनिविप्लवात्।
यदि सा नाम मानुष्यं स्त्री लभेदसती सती। चाण्डालयोनौ दुर्म्मेधा जायते कुक्कुराशना।
भर्त्ता देवः सदा स्त्रीणां सद्भिर्दृष्टस्तपोधने। यस्या हि तुष्यते भर्त्ता सा सती धर्म्मचारिणी।
कौतूहलहतानान्तु स्त्रीणां लोको न शोभनः। भर्त्तर्य्येव मनो यासां सद्भावेन व्यवस्थितं। ७७६५
कर्म्मणा मनसा वाचा पतिं नातिचरन्ति याः। तासां पुण्यफलं सौम्ये पुण्यकैः समुदाहृतं।
पुण्यकानां विधिं कृत्स्नमतः प्रभृति शोभने। निबोध सह सर्व्वाभिर्दृष्टो यस्तपसा मया।
स्नात्वा स्त्री प्रातरुत्थाय पतिं विज्ञापयेत् सती। उपवासार्थमथ वा व्रतकार्थं धृतव्रते।
श्वशुराभ्याञ्च चरणौ सततं संनमस्य च। ग्रहायौडुम्बरं पात्रं सकुशं साक्षतं तथा।
गोशृङ्गं दक्षिणं सिच्य प्रतिगृह्णीत तज्जलं। ततो भर्त्तुः सती दद्यात् स्नातस्य प्रयतस्य च। ७७७०